

شرکت نکردن در «انتخابات» رای «نه» به حکومت اسلامی است

/negaresh.de

تحریم انتخابات و شرکت نکردن اکثریت مردم در رای گیری کنونی و نه به جمهوری اسلامی، ادامه مبارزات مردم ایران در قیام های دی ماه 96 و آبان 98 است و نشانگر مبارزه حق طلبانه میلیونها ایرانی برای دستیابی به پیشرفت و دموکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی و رفاه، صلح و حفظ محیط زیست و گذار مسالمت آمیز از حکومت اسلامی ولایت فقیه به یک جمهوری دموکراتیک پارلمانی لائیک.

در آستانه «انتخابات» ریاست جمهوری در ایران، به رسم هر باره، بحث شرکت در «انتخابات» و یا تحریم آن در کشورمان بالا گرفته است؛ با این تفاوت که این بار از دو ویژگی برجسته برخوردار است.

ویژگی نخست این است که این بار بحث شرکت نکردن در «انتخابات» از محدوده کنشگران سیاسی و قشرهای روشنفکری فراتر رفته و توده های گسترده مردم را هم دربر گرفته است. از برآوردها و نظرسنجی ها چنین برمی آید که بخش بزرگی از قشرهای میانه و زحمتکش کشور که در 40 سال گذشته با امید به بهبود وضعیت زندگی و آینده بهتر به این یا آن گروه و باند حاکمیت رای می دادند، به بیهوده بودن این نمایش مبتذل حکومتی پی برده اند. «اصلاح طلب اصول گرا، دیگه تمومه ماجرا» که یکی از شعارهای اصلی قیام آبان 98 بود، بازتاب همین شناخت مردم شهرهای بزرگ و کوچک در سراسر میهن پهناور ماست که با سرکوب وحشیانه و کشتار و گلوله بدان پاسخ داده شد.

ویژگی دوم این است که حاکمیت با پی بردن به این واقعیت اجتماعی که قشرهای وسیع مردم دیگر حاضر به شرکت در خیمه شب بازی او نیستند، نقاب از چهره برگرفته و شکل واقعی خود را که تا کنون زیر رنگ و لعاب «جمهوری» پنهان می کرده، با روشنی بیشتر به نمایش گذاشته است. شکل واقعی حکومتی نظام ولایت مطلقه فقیه، همانا خلافت و امامت شیعی است. در این شکل حکومتی انتخاب بی معنی است. در این نظام قوه مجریه فاقد هرگونه استقلالی است و این «امام» است که کارگزار خود را تعیین می کند و به «امت بی اراده» تنها بعنوان «آری گو» نیاز دارد.

با آگاهی به این واقعیت است که بصورت فزاینده ای طبقات و گروه های اجتماعی از شرکت در این نمایش مسخره سرباز می زنند.

در این میان گروه هایی از درون و بیرون حاکمیت و افرادی با سواستفاده از نام نهادهای سیاسی مخالف به عنوان اپوزیسیون رژیم، می کوشند با تکیه بر پدیده های گوناگون و بویژه عنصر ترس، این بار هم مانند گذشته مردم را به پای صندوق رای بکشانند: گاه با ایجاد ترس از «سوریه ای شدن ایران»، گاه با هراس افکنی از «نظامی شدن» حکومت و یا با ایجاد هراس از «یکپارچه» شدن حاکمیت. اینان چنین وانمود می کنند که گویی حضور مردم پای صندوق ها و رای به کاندیداهایی چون ریسی جنایتکار و جلیلی و همتی می تواند خطر را از سر مردم و کشور دور کند و به وضعیت فلاکت بار اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی حاکم بر کشور پایان بخشد.

اما واقعیت ها نشان می دهند که:

- ساختار حکومت اسلامی و نظام ولایت مطلقه فقیه همانگونه که در قانون اساسی آن آمده است در ذات خود یکپارچه است و برخی گروه‌های دین‌دروغ حاکمیت، زیرنام چپ و راست و یا اصلاح طلب و اصولگرا و یا هرنام دیگری، تنها تفاوت‌های صوری جناح‌های گوناگون الیگارش‌ی مافیایی – رانتی حکومت اسلامی برای دستیابی به سهم بیشتر از قدرت و ثروت و غارت منابع ملی است و این ناهمخوانی‌های فرمال و به اصطلاح دو وجهی همواره با شدت و ضعف خواهد ماند.
 - احتمال سوریه‌ای شدن ایران یعنی جنگ داخلی همراه با دخالت خارجی، اندک است. زیرا هیچ‌یک از قدرت‌های مهم جهانی و منطقه‌ای (آنگلوساکسون‌ها، اروپا، روسیه، چین و ترکیه) بخاطر منافع خود، خواهان فروپاشی ایران نیستند، زیرا چنین فروپاشی پیامدهای غیرقابل پیش‌بینی برای ثبات منطقه بحران زده استراتژیک خاورمیانه و امنیت اسرائیل دارد. افزون بر این ملت ایران و اکثریت قاطع نیروهای سیاسی مخالف جمهوری اسلامی همانگونه که در خیزش‌های سال‌های اخیر دیده شده، علیرغم خشونت افسارگسیخته حکومتی، خواستار خشونت، جنگ داخلی و خدشه دار شدن تمامیت ارضی ایران نیستند.
 - کثاندن مردم به پای صندوق رای به بهانه «انتخاب بد در برابر بدتر» یک تاکتیک بسیار نادرست و در چارچوب منافع و برنامه‌های حکومت است. انتخابات یک فرایند دموکراتیک است برای اعمال اراده رای‌دهندگان که با حضور در پای صندوق‌های رای پایان نمی‌گیرد، بلکه رای‌دهندگان پس از آن از راه سازمان‌های سیاسی و نهادهای مدنی خود فعالیت انتخاب‌شدگان را کنترل کرده و در صورت نیاز آنان را بازخواست می‌کنند. در شرایط استبداد دینی کنونی که نیروهای دموکراتیک جامعه ایران و توده‌های میلیونی ناراضی و مخالف حکومت از هرگونه آزادی سیاسی و مدنی بی‌بهره‌اند و هرگونه مخالفت و انتقاد با زندان و شکنجه و سرکوب و کشتار روبرو می‌شود رای‌دهندگان هیچ اختیاری بر نتیجه رای خود و هیچ امکانی برای پیگیری خواسته‌هایشان از فرد انتخاب‌شده، ندارند. در واقع در حکومت اسلامی، انتخابات نمایش و سیرکی است مبتدل که با شرکت مردم در پای صندوق رای پایان می‌یابد. از اینرو فراخواندن مردم به رفتن پای صندوق‌های رای کمک کردن به دستگاه تبلیغاتی حکومتی و دعوت از مردم به تن دادن به این تحقیر است که مهره‌های بی‌ارزشی بیش نیستند.
 - تحریم انتخابات و شرکت نکردن اکثریت مردم در رای‌گیری کنونی و نه به جمهوری اسلامی، ادامه مبارزات مردم ایران در قیام‌های دی ماه 96 و آبان 98 است و نشانگر مبارزه حق‌طلبانه میلیون‌ها ایرانی برای دستیابی به پیشرفت و دموکراسی، آزادی و عدالت اجتماعی و رفاه، صلح و حفظ محیط زیست و گذار مسالمت‌آمیز از حکومت اسلامی ولایت فقیه به یک جمهوری دموکراتیک پارلمانی لائیک.
- با توجه به آنچه که گفته شد، کم‌هزینه‌ترین پاسخ به گستاخی گردانندگان حکومت اسلامی که با ارائه گروهی قائل و دزد بعنوان تدارکات‌چی، به شعور مردم ایران توهین کرده و رای آنان را به سخره می‌گیرند، شرکت نکردن در این سیرک انتخاباتی و «نه» گفتن به نظام اسلامی است.

گروه نویسندگان نگرش